

" Tôi không bao giờ chấp nhận bất án tặc là KHÔNG CHẬP NHẬP QUÊN CHẾT ! "

Các bạn.

Sáng nay khi nghe bản tin đầu tiên của Đài Á Châu Tự Do, tôi hết sức khâm phục sự sáng suốt của Luật Sĩ Lê Thị Công Nhân khi nghe cô tuyên bố :

" Tôi không bao giờ chấp nhận bất án tặc là KHÔNG CHẬP NHẬP QUÊN CHẾT ! "

Xin kể vài chuyện về giai đoạn (1980-1985) này để các bạn rõ thêm về tình cảnh của những người bị "tội tặc" như chúng tôi trong thời gian bị quân chế : Công An Pháo ng sẽ bắt người bị quân chế mỗi ngày trình mặt của số, ghi rõ tội gì làm những việc gì trong 24 giờ, không được sót một phút nào ! Thành ra có rất nhiều chuyện cười ra nước mắt.

Bạn hãy thử nhớ mặt tội tặc trong 24 giờ một ngày, không được ra khỏi cũi, vì chúng ta có quy định công dân, nên ra khỏi cũi một buổi là phải xin phép, (trừ 1/2 giờ đi buổi ngày ra Công An Pháo ng trình số để đóng dấu xác nhận) và phải ghi tội tặc những hoạt động trong ngày xem sao.

- Từ 11 giờ đêm tới 7 giờ sáng (8 tiếng): NGỒ - Anh không được phép ngủ lâu hơn, nếu không sẽ bị phê bình Lỗi ! BỊ NG !

Vẫn còn tới 16 tiếng để ngủ (!) phải ghi rõ trong sổ quân chế :

- Ông nào trong thời gian quân chế cũng không thể táo bón và các k SỔ CH SỔ (dù thời gian trong trại Cũ tới o cũng ... ít khi thấy các ông ỳ tặc m r a). Vì trong sổ mỗi ngày mỗi ngày dùng đến 2 tiếng để ngủ để T M và L ! Tôi không dùng chữ "lỗi mẫn" đâu ! "Cách m ng" rất ghét những chữ để mùi "tội tặc" như V Sinh, hay Đ i t i n, T i u t i n (Có l để tránh sự trùng hợp với hai chữ Đ I T ÁO và T I U ÁO là những bị ăn ph c với các ông l n (!).

Những tội tặc nhiều thế mà vẫn còn đến 14 tiếng, làm gì để viết vào đây ?

- Mày ông bạn tôi, Ông nào chúng ta có V cũng sẽ trở nên các k HI U TH O !

Vì phải dùng chữ ng 6 tiếng mỗi ngày để SĂN SÓC B M , mà dù chữ ng biết săn sóc cái gì, vì chúng ta có hồ k h u, chúng ta có tem phiếu thực phẩm, nên chính bị m l i là người X P HÀNG mỗi ngày vài tiếng để có hàng l ng th c để mua NHU Y U PH M cho con ăn !

Mà dù có săn sóc thế, vẫn còn trống đến 8 tiếng !

- Ông nào để thân mà bị m đã chết thì mỗi tội tặc là k h , vì chữ ng biết ghi vào trong sổ 6 tiếng để dùng làm gì Những dù sao cũng còn để h n những ông đã có v ! vì phải dành để SĂN SÓC V , dù bà v đang bị ng chế ngoài "chế trại" ki m m i ng ăn để nuôi chữ ng ! chữ ng có bị nh h o n gì để phải săn sóc tới 6 tiếng mỗi ngày !

Mà viết thì có khi lại bị Công an phê bình "Anh S... NG và KH... E thì t!"

- Nh... vậy mà từ ngày anh "săn sóc" bà... y bao nhiêu lần ?"

Nh... ng săn sóc và đến 6 tiếng mà từ ngày mà thời gian trống rỗng còn nhiều quá ! Giá mà có một chút... n thì còn "biết" thêm là làm... n vài tiếng, vì nếu... m thì không thì kéo dài đến vài tiếng... c vì có gì đâu mà... u, ch... ng... lu... c vài... khoai... i mà từ vài tiếng ! Làm gà thì là chuyện tuy... t... i không xảy ra vì trong Xã Hội... Ch... Nghĩa giữ... t... m... t con gà là phải xin phép ! ch... khi nào có đám... i hoặc đám ma mà... i... c ch... p... n !

Nh... ng ch... ng... ngày nào cũng... y... ho... c mang... i thân ... đem chôn !? Đành phải ghi... v... n là... c sách báo, nghe đài ... đến... c... p chính sách ! Nh... ng... c sách báo thì cũng nguy hiểm... m, vì... nh... tho... ng Công an khu... v... c... s... đến... t... kích... đến xem anh... c sách... nh... ng sách báo gì có... n... đến, đến... y hay không ?

Ông... n tôi... n... kh...,... ng... m... t mình vì... ng có... cha... mà... thì đã... t... biên, lại không... đến... c đi ra... i nhà, nên... ng... bu... i "chi... u... bu... n len lén tâm... t" ông... i "t... ... s... ng... b... ng tay" ! Nh... ng ch... ng... lại... i ghi... kho... n này trên... s... báo cáo hàng ngày, nên... đành ghi... ói... đến... m... c... t... 4 giờ... t... i 6 giờ :... c báo !

Ch... ng may cho anh ta, Công an khu... v... c... th... y anh "đ... c báo" nhiều quá nên... ki... m... tra... đến... xu... t !

- "Đâu, anh cho tôi xem anh... c báo gì !"

Ông này... v... n nhất, cu... ng... quà... bèn rút ngay... t... báo Nhân Dân... cu... i... chân... gi... ng Nh... các... x... a... th... ng nói:

- ... đến này, nếu... i... ng quá... ch... a... c... đã... ng !

Tôi... th... y là... đúng... nh... vậy ! Thời gian 79, 80... Viết Nam có... m... i... m... t... t... báo Nhân Dân, ngày nào trên đó cũng có hình Bác... H... c... i... c... i. Nh... ng... th... i... bu... i "ng... i... khôn, cu... khó", nên sáng nào cũng... th... y hình Bác... đ... y... c... u... tiêu công... c... ng ! Công an... t... c... m... nh... ng ch... ng làm gì... đến... c, ch... ng... nh... c... rình "nhân dân lao... đến... ng" c... đêm thì còn gì là uy tín cu... Đ... ng ?

Th... là... h... u... qu... m... i... vi... c do "nhân dân lao... đến... ng" gây ra thì ông... b... n... tôi... lại... lãnh... đến, vì khi anh ta... đến... a... ra... t... báo mà trên... m... t... Bác... H... còn... lại... y... nh... y... ch... t... nu... c do anh... m... i "v... b... n... đến" ! Th... là ông... b... n... tôi... b... b... t... kh... n... c... p... v... tôi "không... tôn... tr... ng... Lãnh... T... " !... i... này... t... hình... nh... ch... i !

Nh... ng... đến... i... có... s..., các... b... n...,

Ông... b... n... tôi... m... i... bu... i... chi... u... hôm... tr... c... b... Công an... còng và... c... m... súng... ng... đến... t... đi... nh... ph... m... nhân... đến... i... hình... thì... sáng... hôm... sau... lại... đến... c... Ch... t... ch... và... Tr... ng Công An... Qu... n... lái xe... đến... a... v... t... n... nhà... nh... m... t "Đ... i... ân... nhân" !

Lý do khá là... bu... n... c... i, trong... đêm... anh... b... n... tôi... b... nh... t... tr... i... t... m... giam... cu... Qu... n... thì... đến... c... m... t... anh Công an... tâm... s...

- Mọi công việc hiện nay đình trệ, vì tất cả các ông lớn trong Quê nhà đều đang bận bịu như thế này :
"uống cà phê đen mà tôi ... đá ra cà phê sữa, đau nhức lắm !"

Hầu như cuộc hành quân khôn ngoan để bài trừ nạn xã hội này ... "Ngã Ba Chú Á". Cái may của ông bạn tôi là nhà còn có một chiếc thuyền nhỏ của Trại sinh ! Nhờ có bà vợ giỏi vậy. Hóa ra cái mặt Bác Hồ dù đánh các thế lực thế nào cũng không quan trọng bằng "con chim" của ông Chàng Tươi Quê nhà đang "chạy ... mất" !

Bằng cách là nhờ giúp hai ông này ít viên thuốc Trại Sinh mà không hề nghĩ đã thoát chết mà tôi đã được miễn luôn màn trình diễn mỗi ngày và được .. trở lại quê nhà công dân, vì lý do "có công với Cách Mạng" ! Té ra muốn làm công dân nước CHXHCNVN thì chuyện khó gì, chỉ cần có thuốc trại sinh.

Riêng Tôi thì cũng may không kém ! Ngay khi được thả về thì tôi đã "chạy chết" được một vài năm làm vợ tôi, nên không phải lên Công An trình diễn mỗi ngày vì đã được cấp quan chức quen "trách nhiệm" 8 tiếng lúc ban ngày !

Nhưng về còn 8 tiếng ban đêm, cần phải báo cáo ! Lúc đó tôi lại chia sẻ với người bạn ! Chuyện như tôi phải bắt buộc của ông bạn tôi báo cáo ngày nào cũng "tôi ... diễn bình hòa bình" thì sao nào mà chịu thôi vì tôi nghĩ bằng cách để ăn mỗi ngày một củ khoai và vài củ rau muống ! Rồi may là trong nhà tôi có mấy anh em đi thoát nên được 2 chiếc xe Honda, và nhờ "cúng đường" cho Trại sinh và phó Công an Phường, nên tôi thoát được khỏi "trình diễn" hàng ngày mà người bạn tôi hai ông này lại phải "trình diễn" tôi ! Chuyện phải thế này, các ông trình diễn tôi mỗi khi cần thì đi xăng hoặc xe hơi, cần thì ngồi !

Ông Nội tôi xem Tờ Viettel, ngày tôi còn bé, ông Nội tôi sau khi xem lá số của tôi đã phán :

- Thế này sao lắm vì bằng ông lớn phải "chạy" nó ! và để biết là Cháu có được ... 3 đời và ! và Cần phải hạnh phúc khỏe :

- Con hiện tại là nhà có phúc !

Nghĩ mà tôi thì thấy đúng thật các bạn, dù rằng được năm 32 tuổi tôi vẫn "trên thân của" !

Xin trở lại câu chuyện:

Yên tâm được về mặt an ninh và phong phú, bằng có việc làm thì tôi là một chuyện rất dễ ! vì cả Saigon vào bằng năm này chỉ có một câu chuyện duy nhất: Vượt biên. Đi làm mà không xe được một chút là đã có tiếng xì xào: hay là ông này "biên" rồi ? Nếu được sự trợ giúp mặt tiếng là ông Giám đốc cấp quan sát phóng ngay đến nhà mình để "xem tình hình !" chỉ có cách nào mà xin phép đi "xuống bãi" một cách hợp pháp chỉ nói gì đến chuyện vượt biên. Nhưng "cái khó, LỖ cái khôn !" như mấy cái xe Honda cũ này mà Trại sinh Công An Phường lại bày kế cho tôi :

- Anh cần làm được xin cấp giấy, rồi tôi sẽ cấp giấy phép cho anh đi hàng tuần trắng mặt mặt tuấn !

"Ngày hôm p hôn, tôi m c đ ... bà ba "

Th y còn hào hùng h n c "M u tím Hoa Sim" cu H u Loan!

Quan khách đ c m i là " toàn b " Công An Ph ng Tôi là " Chú r " còn "Cô dâu" là m t cô b n quen s s , đ đ nh đi chung chuy n t u v t biên ! Đ i đi n Quan viên hai h thì chúng tôi ph i thuê m y Ông Phu xe Xích Lô và ch bán h t v t l n quen bi t t lúc còn nh , nói vài câu ra m t trong khi tay c m t gi y phép xin đi đ ng v Vĩnh Bình, cho đôi tr v ra m t b m "cô dâu" !

Nh ng s cu cô " v c " cu tôi may ! Cô y đi thoát trong khi tôi ... l t u !. Thua keo này b y keo khác ! tôi l i làm "đám c i" v i cô th hai Công an Ph ng m ng l m vì c th y m t tôi là c b n l i có m t ch u nh u "xôm t " ! Mà l i không t n ti n m ng .

Nh ng r i đầu l i vào đó, cô "v hai" cu tôi cũng l i đi thoát mà tôi v n còn k t l i, có l cái "nghi p" b qu n ch ch a đ t ! Nh ng cái tính n nghiã cu ng i mình th t là cao! C 2 cô v "h " cu tôi sau khi đi thoát v n th nh tho ng g i chút quà v cho ông ch ng dù là "áo anh ch a ... gi t m t l n" ! Đ c bi t là khi s ng trong m t xã h i "không ai tin ai" thì con ng i l i r t tin "đ đoan" ! Sài Gòn lúc đó th y bói nhi u vô s k và ch nhin th y khách là th y bói đoán "trúng phúc"

- Đ tôi nói tr c, đ n xem đi có thoát hay không ph i không ? n u tôi nói sai thì không l y ti n!

Nh hai cô v "h t" cu tôi đ u đi thoát mà tôi b ng đ ng thành "n i ti ng ... HÊN" ! đ n n i có m y bà đ ngh tôi đ ng ra làm đám c i "gi " m t l n n ã, bao nhiêu chi phí "đ ng gái " lo h t ! K ra r chán, vì n u nh "s hên" cu ông ch ng "h " là tôi mà đi thoát thì vài ch c chai r u v i vài mâm xôi gà có đáng là bao ! Đã có m t l n vì lòng "nhân ái", tôi đã đ nh nh n l i đ ngh làm đám c i v i m t bà n ã đ t xác nh n xem nh ng ... "ng i đi qua đ i tôi" có hên th t hay không ? Nh ng cu i cùng l i thôi! vì bà này h n tôi g n m i tu i mà đã có hai đ i ch ng vì có s ... "sát phu" ! N u mà bà y thoát thì ch c tôi không thoát ! EM ...CH D ! !

Tôi v n mong c , có m t nhà văn nào dù ch a t tù Vi t c ng bao gi , giúp tôi vi t l i nh ng chuy n này thì ch c cũng đ c m t cu n sách đ y b ng c " ONE DAY IN THE LIFE OF IVAN DENISOVICH " cu Aleksandr Solzhenitsyn !!!

Có m t ông Bác Sĩ hi n đang hành ngh bên B c Âu, v a là b n v a là "th n t ng" c a tôi, còn hành đ ng ... "cao c ng" h n n a trong th i gian qu n ch !

Ông Bác sĩ này thu c l i không nh ng "đ p trai, con nhà gi u, h c gi i" mà l i "văn võ song toàn" ng i to l n, Đ nh đ ng Tae Kwon Do. Th i gian còn trong tr i C i T o, nh ng công vi c n ng nh c nh "c a cây, vác c i" ông đ u đ tay cho tôi vì tôi v n không đ c kho l m. Nh ng h n th n a là b n tính ngang tàng ki u Anh Hùng L ng S n B c ! Khi ra kh i tù, anh xin đ c vi c làm m t Ch n Y Vi n Qu n, công vi c hàng ngày là khám b nh cho dân lao đ ng !

